

ganke smaa Tal, der kommer frem. Toldafgifterne udgjøre saaledes for det Første for en 6 Hestes Dampmaskine 55 Kr., for en tilsvarende Dampjedel 140 Kr., for to Stykker af Burmeister og Wains Centrifuger ville de andrage 72 Kr., tilsammen ville de andrage for hvad, der hører til et Meieri, en Sum af 322 Kr., og dertil kommer, at alt Vliktøi og den Slags Ting, navnlig Transportspande, som bruges i stor Mængde, kunne anslaaes at koste i Told c. 100 Kr., saaledes, at alene Toldafgifterne af, hvad der hører til Anlæg af et Meieri, ville efter de nuværende Toldsatser gaa op til over 400 Kr. Desforuden maa Landbruget jo deltage i de Afgifter, som følger med alle de øvrige Ting, som vi spise og klæde os i, og i den Henseende staa lige med enhver Borger her i Landet. Jeg synes, at naar der skulde være Tale om at søge nogen Beskyttelse her, var det Første, der maatte gøres, at frigjøre Landmanden for de Beskyttelsesafgifter, vi maa betale ind i Statskassen for vor Produktionsgren. Saa er der ogsaa et Standpunkt, der har været fremdraget adskillige Gange, naar vi have forhandlet den Slags Ting og ogsaa i Dag, og det er Hensynet til Arbejderne. Man siger: Det er Synd at tage dette billige, sunde, gode, nærende Fødemiddel bort fra Arbejderne, og det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) kom her ind paa en lille Beregning, der lød omtrent saaledes. Naar der er en lille Familie, som forbruger ca. 100 Pund Smør om Aaret, vil den være i Stand til at spare 30 Kroner om Aaret ved at bruge Kunstsmør i Stedet for Natursmør. Jeg tror nu, at hvis samme lille Familie vilde indskrænke sig til efter sin Evne at købe Svinesfedt, Gaafesfedt og den Slags Ting, som ogsaa ere gode og sunde Næringsmidler, og iøvrigt Natursmør vilde den være i Stand til endnu desuden at kunne spare 30 Kroner, idet de vistnok betale det virkelige Indhold af Natursmør som findes i Kunstsmørret, med ca. 2 Kroner pr. Pund, og det synes jeg er for meget: Da jeg taler om Smørpriserne, er der ogsaa en Udtalelse af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) jeg skal berøre; han nævnedes Smørpriserne flere Gange, og nævnedes de Tal 150 Dre pr. Pund Smør. Nu kan jeg erindre, at i de første Dage, jeg kom

her ind efter Sulen, kom der en Opgjørelse i „Berlingske Tidende“ af hvad vore Smørpriser i det sidste Aar havde beløbet sig til; (Bluhme: I England?) nei, herhjemme i Danmark, og det blev i Gennemsnit 94½ Dre pr. Pund. Det forekommer mig saaledes, at de 150 Dre pr. Pund er et Tal, som paa ingen Maade passer for os herhjemme, og i samme Retning gaar en Oplysning, vi fik i det Udvalg, der var nedsat i Fjor, fra en Grosserer i Kjøbenhavn, hvori han forklarer ved en Korrespondent, han havde i England, hvorfor Esterpørgselen efter dansk Smør var aftagen en Del; det var begrundet i de fine Kvaliteter af Buttermine, der kom frem, og det blev endvidere tilføjet, at disse Blandinger, som findes, frembyde en stor Fristelse for mindre hæderlige Detailhandlere paa Grund af den enorme Profit, der kan havees derpaa. Jeg kjender, skriver han, saadanne baade her og i andre Byer, som for Dieblisset have en Fortjeneste af indtil 30 Dre pr. Pund. Naar vi nu tænke over, hvorledes Prisen er paa Kunstsmør herhjemme, forekommer det mig ogsaa, at den er saaledes, at de Priser, der maa betales for det virkelige Indhold, det har, blive saa store, at jeg netop tror det Modsatte af, hvad det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds troede; jeg tror nemlig, at det bliver en stor Afgift for Arbejderne, som de komme til at erlægge for den Farvning og det Udseende, som Kunstsmørret i de forskellige Sammensætninger har faaet. I en anden Henseende have Smørpriserne stor Indflydelse overfor Arbejderne, i Særdeleshed overfor dem, der her have deres Fortjeneste ved Landbruget. Der var en Mand, der i Fjor talte til mig om det Spørgsmaal, og han sagde omtrent som saa: I 1876 havde vi de høieste Smørpriser, vi nogensinde have haft her i Landet, og vi have heller ikke haft bedre Arbejderforhold, end der var dengang. Det er nemlig saaledes med Folk ude paa Landet, at der altid ligger en Mængde Arbejde, som de onste at faae gjort, og som trænger til at gøres, men naar deres Betalingssevne svækkes, ere de ikke i Stand dertil, og derved svinder Esterpørgslen efter Arbeidskraften betydelig ind, saaledes, at der gaar mange ledige Arbejdere, der ikke kunne finde Anvendelse. Jeg tror